

ה"ת 20267/07/15 - יאסר עותמאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 20267-07-15 עותמאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקש	יאסר עותמאן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. המבקש נעצר ביום 23.6.15 בחשד כי ניסה להצית את רכבו לצורך קבלה במרמה של כספי הביטוח.
2. רכבו של המבקש מסוג סיאט אלתאה מ.ר. 79-255-70 נתפס על ידי המשיבה.
3. המבקש עותר לשחרורו של הרכב שנתפס.
4. ביום 12.7.15 הוריתי למשיבה להגיב לבקשה להחזרת התפוס. ביום 13.7.15, הגישה המשיבה את עמדתה המפורטת בכתב, בה הביעה התנגדות לשחרור הרכב שנתפס. המשיבה נימקה עמדתה בכך שהמבקש הודה בכוונה להצית את הרכב לצורך הונאת חברת הביטוח, בכך שההצתה עשויה הייתה להוביל לפגיעה ברכוש ובחיי אדם לנוכח העובדה שהעבירה בוצעה בסמוך לאזור מגורים וצמחייה ביישוב "אבו גוש" ומעבר לכך נטען, כי ההצתה עשויה הייתה להתפרש כאירוע של "תג מחיר" על רקע לאומני, בפרט לנוכח העובדה כי בוצע בתקופת ה"רמאדן".
5. דיון בבקשה נקבע ליום 16.7.15. המשיבה לא התייצבה לדיון זה על אף שנשלחה לה הזמנה. באותו מועד אפשרתי למבקש לפרוש טענותיו, לנוכח הטיעונים בכתב שהוגשו מטעם המשיבה.
6. עוד באותו היום, לאחר הדיון ולאחר שהחלטתי הועברה למשיבה, הוגשה הודעה מטעם המשיבה, בה נטען כי ההזמנה לדיון לא התקבלה אצלה ועל כן לא התייצבה לדיון. המשיבה צירפה לעיוני את תיק החקירה ואף הוסיפה טענות בהודעה המתייחסות לטענות שנטענו על ידי המבקש בדיון.

7. חומר הראיות מקים יסוד סביר לחשד, ואף למעלה מכך, כי המבקש ניסה להצית את רכבו לצורך קבלה במרמה של כספי הביטוח. המבקש למעשה מודה במעשים אלה. המבקש נתפס על ידי המשטרה בשעה שהוא וחברו כבר החלו לשפוך דלק על הרכב על מנת להציתו, וכשהיו כפסע לפני הצתת הרכב, כך שהמעשים מקימים לכאורה עבירת ניסיון הצתה ואינם בגדר מעשי הכנה בלבד.

8. הרכב שנתפס הוא רכב שבו בוצעה עבירת ניסיון ההצתה ובאמצעותו הייתה כוונה לבצע את עבירת המרמה. לפיכך קמה עילה לכאורה לחילוטו של הרכב בהתאם להוראות סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי [מעצר וחיפוש] תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), ומשכך קמה אף עילה להמשך תפיסתו על ידי המבקשת, לצורך הבטחת תכלית החילוט בהתאם להוראות סעיפים 32 ו-34 לפקודה.

9. חרף קיומה של עילה לתפיסת הרכב, מצוות הפסיקה היא לבחון האם ניתן להורות על שחרור התפוס בתנאים שיבטיחו את תכלית התפיסה, ואשר פגיעתם בזכות הקניין של המבקש פחותה מהפגיעה הנגרמת על ידי תפיסה של ממש (ראו בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]).

בהקשר זה נתתי דעתי לטענות המשיבה ביחס לנסיבות ביצוע העבירה והסיכון העולה ממנה; הגם שיש ממש בחלק מן הטענות, לא ניתן לקבל את הטענה בדבר החשש שהצתת הרכב עשויה הייתה להתפרש כאירוע נקמה של התארגנות "תג מחיר", בהעדר ראיות התומכות בכך. זאת ועוד, בניגוד לנטען על ידי המשיבה, ניסיון ההצתה אירע חודש ימים לפני תקופת ה"רמאדן".

מנגד, יש קושי גם בטענת המבקש לפיה הרכב נחוץ לו מאחר ושימש להסעת אביו לטיפולים רפואיים שכן, כפי שאף נטען על ידי המשיבה, לו היה המבקש משלים את העברה, הדבר היה מוביל להשמדת הרכב וממילא לא ניתן היה לעשות בו שימוש, לבד מקבלת כספי הביטוח.

10. תכליתה העיקרית של תפיסת הרכב היא הבטחת האפשרות לחלוטו. אף אם קיימת תכלית מניעתית, ניתן להבטיח את התקיימותה באמצעות תנאים הולמים. בסופו של יום סברתי כי האיזון הראוי מחייב את שחרורו של הרכב תוך קביעת תנאים שיבטיחו את תכליות התפיסה.

11. המבקש הגיש במהלך הדיון הערכת שווי של הרכב ממנה עולה כי שווי של הרכב הוא כ-58,000 ₪. לא הוגשה הערכת שווי סותרת.

בנסיבות אלה, אני מורה על שחרורו של הרכב לידי המבקש אם יתקיימו התנאים הבאים:

א. רישום עיקול על הרכב לטובת המדינה.

ב. המבקש יפקיד סך של 22,000 ₪.

ג. המבקש יחתום על התחייבות על סך 36,000 ₪ שלא לבצע כל עסקה ברכב.

ד. המבקש ימציא פוליסת ביטוח של הרכב למשך שנה שבה מדינת ישראל היא המוטב. ככל שיוגש כתב אישום, תחודש פוליסת הביטוח מדי שנה עד תום ההליכים בתיק.

12. לנוכח העובדה כי ההחלטה ניתנת בהעדר הצדדים, אני מעכבת את ביצוע ההחלטה עד ליום 19.8.15.

13. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ה, 03 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.